Nr. 2. Lwów 15. Stycznia 1892. **Rok 1.**

DWUTYGODNIK GALICYJSKIEJ C. K. Straży Skarbu

Czasopismo zawodowe

wychodzi we Lwowie 2 razy w miesiącu, każdego 1. i 15.

Redakcya i Administracya:
Lwów ul. Panieńska L. 15.
Ogłoszenia przyjmują się za opłatą 6 ct. od objętości 1 wiersza pismem drobnem (petit).

Prenumerata wynosi:
W obrębie Monarchji Austr. Węgier rocznie 6 złr. Półrocznie 3·50, kwartalnie 1·80 miesięcznie 80 ct.
Dla korpusu c. k. Straży skarbowej w obrębie całej Monarchii i emerytów kwartalnie 1·50, miesięcznie 50 ct.

Od Redakcji.

Powodzenie i przyjęcie przychylne, jakiego doznał pierwszy numer „*Dwutygodnika galicyjskiej c. k. straży skarbu*“ skłania nas do wyrażenia na tem miejscu gorącej podzięki w pierwszym rzędzie tym, którzy wzięli inicjatywę w rozpoczętem dziele. Dalej tym którzy tak ochoczo i z poświęceniem czasu drogiego po za służbą, pospieszyli i spieszą z łaskawem, a cennem współpracownictwem; nakoniec tym, którzy zwiększając z dniem każdym szereg czytelników, przyczyniają się systematycznie do utrwalenie bytu czasopisma, bytu niewesołego jak na nasze stosunki galicyjskie.

Czytelnicy i przyjaciele nasi mieli sposobność przekonać się, żeśmy wzięli się do pracy ściśle po myśli programu, wyłuszczonego tak w odezwach poprzedzających ukazanie się numeru pierwszego *Dwutygodnika*, jakoteż i we wszystkich artykułach w tymże numerze umieszczonych.

Od programu tego, nakreślonego jasno i wyraźnie nieodstąpimy nadal ani na krok jeden, nieoglądając się w przyszłości ani na wrogie nam wycieczki, ani na niechęć tych, którzy bądź to przez złą wolę, bądź z pobudek egoizmu lub niechęci osobistej, bądź też z wrodzonego lub wyrobionego z czasem zapatrywania mylnego: że co obce, to lepsze — zechcą nam utrudniać tę żmudną drogę pracy, po której wydawnictwo nasze kroczy.

Da Bóg! wytrwałość i wiara w uczciwie podjęte usiłowania, muszą uwieńczyć skutkiem trudy, a przekonanie, że ogół straży galicyjskiej solidaryzuje się z nami w poglądach, będzie najlepszą za te trudy zapłatą.

Pod dobremi auspicjami ukazało się nasze wydawnictwo. Widocznie odczuwano ogólnie potrzebę takiego łącznika rodzimego, zrodzonego pod własną strzechą, skoro na pierwszą odezwę, jak z pod ziemi znalazły się i fundusze i chęci dobre i poparcie wszechstronne a nawet szczególne na nasze czasy poparcie uczciwej prasy krajowej, której szczera wdzięczność się od nas należy.

Wynik przeszedł nasze oczekiwania i jeżeli tak dalej pójdzie, możemy spokojnem okiem spoglądać w przyszłość, jak na naszej rodzinnej niwie skromny posiew w pełny, piękny plon wystrzeli.

Od was Szanowni Towarzysze, w ręce których oddaliśmy to nasze dziecię, zależy, aby ono rosło i rozwijało się ku chlubie monarchji, kraju i zawodu waszego.

Kształcenie się w zawodzie, pojęcie racjonalne obowiązków i poczucie godności własnej, oto czynniki, składające się na to, aby urobić obywatela prawdziwego, bez względu na to, jakie on stanowisko w hierarchji społecznej zajmuje. A jeżeli uzyskał te warunki, jeżeli go one zrobiły rzeczywistym obywatelem w społeczeństwie, natenczas i głos jego, gdziekolwiek echo jego dojdzie, musi znaleźć oddźwięk należyty i według jego zasług sądzić go będą.

Silni duchem, ufni w szczerość naszych usiłowań, przejdziemy przez niejedno piekło, przetrwamy niejedną przeciwność, z której już w tak młodym naszym żywocie przychodzi nam walczyć i niezrażeni niczem, za was i dla was pójdziemy naprzód, jeżeli poparcie wasze dalsze w równej mierze jak dotąd wspierać nas będzie.

Czy nam co dano?!

Od jednego z przyjaciół naszego pisma otrzymujemy artykuł, obchodzący żywo ogół c. k. Straży skarbowej. Artykuł ten ze wszech miar charakterystyczny i ciekawy podajemy bez zmian; redakcya bowiem nasza zupełnie się z nim solidaryzuje. Oto treść jego:

„Rozporządzeniem z dnia 8. listopada 1891. l. 86.683 zarządziła wysoka c. k. krajowa Dyrekcja skarbu przypisanie podatku dochodowego od poborów respicjentów c. k. straży skarbowej na tej podstawie, że pobory te przewyższają roczną kwotę 630 złr., podlegają zatem w myśl patentu Cesarskiego o podatku dochodowym z d. 29. października 1849. podatkowi dochodowemu II. kl. Rozporządzenie to nasuwa nam kilka uwag, które oby znalazły przychylne przyjęcie u wysokich Władz.

Zabierając głos w tej sprawie, obchodzącej żywo ogół c. k. straży skarbowej, dalecy jesteśmy od tego, ażebyśmy mieli poddawać ocenie rozporządzenia wysokich władz; zaznaczamy tylko fakt sam i przemawiamy w obronie naszej egzystencji, nie budzącej już zazdrości nawet u nauczycieli ludowych.

Stoimy na straży dochodów skarbowych a jako tacy obowiązani jesteśmy czuwać nad jaknajściślejszem przestrzeganiem przepisów i rozporządzeń, zmierzających ku utrwaleniu i powiększeniu dochodów skarbu z jednej a ku powstrzymaniu ukróceń z drugiej strony.

Nie łatwe to zadanie, jeżeli się zważy, z ilu różnorodnych źródeł dochody te płyną. Nad pracą naszą w tym kierunku i jej owocami rozwodzić się nam nie wolno, gdyż jako wierni słudzy, winniśmy służyć wysokiemu Skarbowi w dzień i w nocy z poświęceniem wszystkich naszych sił fizycznych i umysłowych; przemilczeć jednak nie możemy tej okoliczności, że za pracę naszą nie zawsze odpowiednio jesteśmy wynagradzani. Że tak jest, stwierdzają debaty prowadzone w Radzie Państwa. Potrzebę lepszego wynagradzania nas uznał wprawdzie wysoki Rząd powiększając nam w roku 1890 żołd dzienny; lecz powiększenie to jest tego rodzaju, że nam właściwie nic nie dano.

Od powiększonego bowiem żołdu i pięciolecia, zapłaciliśmy taksę w różnej wysokości, stosownie do stopnia służbowego. Obecnie przypisano nam jeszcze i podatek dochodowy, w obec czego szczupłe pobory c. k. straży skarb. redukują się ad minimum.

Patent Cesarski z dnia 29. października 1849. nakłada podatek dochodowy na stałą roczną płacę „*stehende Jahresgebühr*“ urzędników i sług państwowych (do tej ostatniej kategorji my należymy) o dziennym zaś żołdzie wcale nie wspomina. A czy straż skarbowa pobiera stałą roczną płacę? Bynajmniej! Otrzymujemy żołd dzienny w ratach półmiesięcznych z góry. Jasną więc jest rzeczą, że o podatku dochodowym od *naszych poborów* nie może być mowy.

Prawdziwość tego twierdzenia udowadnia rozporządzenie kameralnego zarządu skarbowego z dnia 17. listopada 1849, l. 25501, którego dotyczący ustęp brzmi dosłownie: „*Mit dem hohen Finanz-Ministerial-Erlasse vom 10. November 1849. Z. 11.723 ist angeordnet worden, dass die in dem Allerhöchsten Patente vom 29. October 1849. über die provisorische Einführung einer Einkommensteuer im Verwaltungsjahre 1850. enthaltenen Bestimmungen über die Bemessung und Einbringung dieser Steuer* **von den bei öffentlichen** *Cassen zahlbaren* ***stehenden Jahresgebühren*** *(§§. 4, 6, 12, 19, 21, 22, 34) sogleich in Vollzug gesetzt werden*“. Jakkolwiek żołd respicjenta wynosi za *365 dni* kwotę 602 złr. 25 ct. a wraz z 1em pięcioleciem kwotę 638 złr. 75 ct. to jednak nie należy zapominać, że od tej kwoty płaci się tytułem taksy pokaźną sumę 112 złr. 92 ct. Czyż słuszną więc jest rzeczą, aby od nadwyżki 8 złr. 75 ct. płacił rocznie tytułem podatku dochodowego 10 złr. 86 ct.?

Podnieść jeszcze musimy i to, że podatek dochodowy przypisano nam właśnie w czasie, kiedy powszechna drożyzna gniecie tak wielkiego jak maluczkiego.

Pożądanem zatem byłoby dla nas *przypisanie nam raczej do poboru* dodatku drożyźnianego, a odpisanie natomiast zupełne podatku dochodowego.“

Jeden w imieniu wszystkich.

O DOCHODACH SKARBOWYCH.

II. Jura fisci.

Za czasów państw absolutnych stanowiły *jura fisci* bogate źródło dochodów skarbowych; rządy ówczesne bowiem, ażeby napełnić swe skarby, monopolizowały najrozmaitsze gałęzie produkcji, handlu i t p. Pomiędzy innymi twórcami różnych monopolów i *jura fisci* odznaczał się August Saski, który oprócz różnych przedmiotów, monopolizował handel pieprzem, lecz zakończył bankructwem. Rządy Hiszpanji i Portugalji zastrzegły wyłącznie dla siebie handel towarami kolonialnymi. Ludwik XV., król francuski ustanowił 50 miejsc fryzjerskich, które rozdawał za opłatą 4800 franków za jedno miejsce. Rząd angielski zmonopolizował w Indyach handel opium. Rząd rosyjski zastrzegł dla siebie w celach zysku produkcję wódki. Różne państwa niemieckie monopolizowały handel i produkcję wódki, cukru, kart do grania, kalendarzy a nawet takie pospolite zajęcia, jak bicie wieprzów, czyszczenie kominów, drutowanie garnków i t. d. Wedle Roschera „Zeitschrift für die gesamt. Staatswissenschaft Tübingen 1875 Seite 511“ nawet złota bula przyznawała elektorom *regale* żydów, które upoważniało elektorów do konfiskaty majątków żydowskich. Z przekształceniem się jednak ustroju państw dawniejszych w nowoczesne państwa prawne, znikły owe dziwaczne monopole i *jura fisci* z rubryk dochodów skarbowych budżetów europejskich. W rubryce dochodów skarbowych budżetu austrjackiego znajdują się jeszcze następujące *jura fisci:*

1) *Jus caducum.* Gdy osoba umrze fizycznie bez pozostawienia spadkobierców testamentowych a względnie beztestamentowych, wtedy spuścizna zmarłej osoby przypada rządowi *jure caduco*, to znaczy, że gdy nie ma żadnych spadkobierców po osobie fizycznie zmarłej, dziedziczy państwo z tytułu swego charakteru publicznego.

2) Gdy osoba fizyczna umrze cywilnie, co ma miejsce w razie dezercji lub popełnienia zbrodni stanu, wtenczas rząd zabiera majątek dezertera a względnie zbrodniarza stanu. Jednak wedle zasad ścisłej sprawiedliwości nie da się uzasadnić taka konfiskata, ponieważ ten rodzaj kary jest właściwie karą dla niewinnej familji, a nie karą dla samego winowajcy.

3) Wreszcie gdy rząd udzielając koncesję jakiemuś towarzystwu, jak towarzystwu kolei żelaznej, żeglugi parowej, ograniczy trwanie takiego towarzystwa do pewnego oznaczonego czasu, natenczas po upływie tego czasu przechodzi odnośne przedsiębiorstwo na rząd bez wynagrodzenia, lub za pewnem już z góry przy udzieleniu koncesji oznaczonem wynagrodzeniem.

W podobny sposób przechodzą na własność pewnej gminy przedsiębiorstwa, gazowe, tramwajowe — po upływie czasu w koncesji oznaczonego.

III. Regalia.

Regaliami nazywamy przedsiębiorstwa, które państwo, wyłączając z pod wolnego współzawodnictwa, zastrzega dla siebie nie tyle w celach zysku, jak raczej dla dobra ogółu. Regalia są zatem przedsiębiorstwami, które w rękach prywatnych spoczywaćby mogły, a nawet w niektórych państwach w swym rozwoju dziejowym znajdo-

wały się i dotąd znajdują się w rękach prywatnych przedsiębiorców, jak się w dalszym toku przy omawianiu pojedynczych regaliów będziemy mieli sposobność przekonać. Chociaż regalia, jakto już wyżej nadmieniliśmy, należą do napół publicznych źródeł, dających dochody skarbowi, to przecież nauka a nawet po części i praktyka dąży do tego, ażeby rząd z regaliów ciągnął zyski tylko w takim razie, jeżeli zyski te dadzą się pogodzić z wymogami dobra ogółu. Gdyby zaś zyski płynące z regaliów sprzeciwiały się względom dobra ogółu, natenczas rząd powinien w interesie dobra publicznego zrzec się tych zysków. Przychodząc do wyliczania regaliów pójdziemy w tym porządku, w jakim zbliżają się do opłat tak, że ostatnie regale będzie ogniwem łączącem regalia z opłatami. Obecnie do regaliów zaliczają: 1) loterję, 2) kolej żelazną, 3) banknoty, 4) pocztę 5) telegraf i 6) mennicę.

Zaliczywszy do regaliów, jak już z poprzedniego wiadomo: loterję, kolej żelazną, emisyę banknotów, pocztę, telegraf i mennicę, przystępuję do omówienia krótkiego zarysu — powstania i rozwoju każdego z tych regaliów, a zatem:

a) Regale loterji. Loterja jest kontraktem losowym, czyli grą zawisłą od przypadku. Wychodząc z tego zapatrywania, należałoby podzielić loterję na dwie kategorje; — na loterję klasową czyli holenderską i na loterję liczbową czyli genueńską.

1) Loterja klasowa czyli holenderska pochodzi z XVI. wieku. Nazywa się loterją klasową dla tego, że ciągnienie losów odbywa się klasami czyli grupami. Loterja klasowa składa się z loterji klasowej w ścisłem tego słowa znaczeniu i z loterji procentowej. Różnica polega na tem, że losy loterji procentowej przynoszą procenta, losy zaś loterji klasowej w ścisłem tego słowa znaczeniu nie przynoszą wprawdzie żadnych procentów, lecz za to przypada na każdy los pewna wygrana, wyższa od kapitału za los zapłaconego. Ciągnienie losów odbywa się w ten sposób, że wszystkie losy dzieli się na serye n. p.: I. serya obejmuje numera od 1 do 1000, II. serya od 1000 do 2000 i t. d. Ilość numerów losów zawisła od wysokości kapitału w ten sposób zebrać się mającego; im większy kapitał przez tego rodzaju pożyczkę ma być zebrany, tem większa jest ilość numerów losów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

O cle i tegoż rozwoju.

Cło — z angielskiego *toll*, niby z greckiego τέλος albo myto (muta mutaticum) według tradycji jeszcze przed Chrystusem zaprowadzone, oznacza daninę za towary w obrocie handlowym się znajdujące. Już u starożytnych Greków i Rzymian znajdowały się stacje cłowe, które zwykle były wydzierżawiane. W średnich wiekach uformowało się prawo zakładania ceł i postanowienia skal cłowych, na prawo zwierzchnicze, które w państwie niemieckiem tylko cesarzowi przysługiwało a od niego pojedyńczym stanom królewskim na nowo nadane być mogło.

W złotej bulli zakazane były wszelkie niesłuszne i niepotrzebne cła, a król Wacław przyrzekł w roku 1379, bez wyraźnego pozwolenia elektorów nieustanawiać żadnych nowych ceł w państwie niemieckiem.

Ztąd powstawały nieporozumienia i pomagano sobie zapomocą wojen cłowych. Kiedy znoszono stacje cłowe albo zaprowadzano tak zwane cła dyferencyjne na niekorzyść przeciwnika, nabyło także wiele miast prawo składów towarowych dla wyrównania ceł, któremi miasta te przez państwa udzielne gnębione były.

Pierwotnie miało cło charakter czysto fiskalny, ponieważ wywożone, jakoteż przywożone krajowe i zagraniczne towary, tudzież fabrykaty lub surowe produkta bez względu na interesa gospodarcze cłem obciążane były.

W późniejszych wiekach poczęto n. p. w Wenecyi, Florencyi a później jeszcze we Francji i w Angliji brać wzgląd na cele polityczno-handlowe, osobliwie ochronę industrji krajowej, odpierając obcą konkurencję i utrudniając wywóz surowców przez nakładanie ceł. Wtedy powstały obok ceł dochodowych cła ochronne i doszły do czem raz wzmagającego się znaczenia.

W sposób konsekwentny i racjonalny zaprowadzono także takie cła we Francyi i już w latach 1666 i 1667 ustanowiono taryfę cłową i zamieniono wiekszą część kraju w obręb cłowy. Wymierzano wedle możności cła, uwzględniające graniczne od przywozu i wywozu, od surowców i fabrykatów, tudzież od towarów przewozowych. *C. d. n.*

Z RADY PAŃSTWA.

Jak słychać, ma p. Minister skarbu odstąpić od projektu udzielania dodatku drożyźnianego tylko urzędnikom mieszkającym w miastach wyżej nad 40.000 ludności, lecz rozciągnąć to beneficjum na wszystkie kategorje. Tymi dniami zażąda p. Minister odpowiedniego kredytu w pełnej Izbie.

Byłoby pożądanem, aby przy tej sposobności nie pominięto i korpusu Straży skarbu, spełniającej swe obowiązki częstokroć o chłodzie i niewygodzie.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenie Wys. c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28/11. 1891 l. 40338 Dziennik rozporządzeń Nr. 46 w sprawie postępowania przy wypośrodkowywaniu ułamków jednego stopnia hektolitrowego *alkoholu wynikłych* z obrachunków:

Celem uproszczenia prowadzenia zapisków zarządzonych ustawą gorzelnianą z dnia 20/6. 1888 dz. pp. Nr. 95 w kierunku poszczególniania w tychże ułamków otrzymanych z obliczenia, postanowiło Wys. c. k. Ministerstwo skarbu w porozumieniu z kr. węg. min. skarbu na mocy §. 101 powyż. powołanej ustawy co następuje:

I. Przy zaksiążkowaniu do odnośnego zapisku wypośrodkowanej ogólnej sumy ilości alkoholu, należy ułamki niżej pół stopnia hektolitrowego zupełnie opuszczać, natomiast ale ułamki pół i wyżej pół stopnia jako cały stopień hektolitrowy do odnośnego rachunku wstawiać, bądź to przy miesięcznem skonstatowaniu wyprodukowanej ilości alkoholu w gorzelni, bądź to przy wyprowadzeniu ze składu lub wprowadzeniu na skład na podstawie oznajmienia, lub też nareszcie gdy się rozchodzi o wynik stwierdzonego zapasu w gorzelniach lub wolnych składach wódki i t. p.

Przykład:

Przy skonstatowaniu wyrobionej ilości alkoholu ogólna suma 9965 3/10 0/0 L. zatem 3/10 jako niżej pół stopnia hektol. należy opuścić, więc należałoby wziąć na przypis tylko 9965 L. 0/0 alkoholu.

Dalej przy wywozie lub wprowadzeniu na skład lub przy stwierdzeniach zapasów:

Beczka Nr. 15 zawiera po całkowitem obliczeniu	9965·15	L. 0/0
„ „ 16 „ „ „ „	1555·11	„
	11520·26	L. 0/0

w tym wypadku tak jak powyż określono opuszcza się 26/100 L. 0/0 a bierze się na przypis tylko 11520 L 0/0; w dalszym ciągu a mianowicie:

Beczka Nr. 26	997·20 L. %
„ „ 30	7555·35 „
	8552·55 L. %

zatem tu przekracza pół stopnia hektol., przeto $^{55}/_{100}$ L. % bierze się za cały stopień więc nie 8522·55 L. % lecz 18523 L. % alkoholu.

2. Wykluczoną ale jest ta okoliczność, a to przy wypośrodkowywaniu pojedyńczych ilości alkoholu z których dopiero ogólna suma tworzy się, a która do dotyczącego rachunku wpisaną zostaje (jak naprzykład przy wypośrodkowywaniu ilości alkoholu znajdujących się w pojedyńczych beczkach) przy tego rodzaju obliczeniu mogą tylko ułamki niżej jednej setnej stopnia hektolitrowego jako nieuwzględnione pozostać.

Nowy traktat cłowy z Niemcami zmienia taryfę cłową w wielu kierunkach. Dla przykładu przytoczymy na razie tylko kilka pozycyj cłowych. I tak wynosić będzie cło:

od migdałów	1·50	dawniej	2
octu w beczkach	4·—	„	5
marynat	35·—	„	40
artykułów spożyw.	35·—	„	40
olejków pachnących	15·—	„	25
indigo, koszenili (teraz wolne)		„	3
terpentyny (teraz wolne)		„	0·20
smoły (teraz wolne)		„	0·50
szelaku, gummi-arabicum i balsamów (wolne)		„	1·50
aksamitnych tkanin	85·—	„	90
haftowanych tkanin	200·—	„	3·00
wyrobów z jedwabnych sznurów	400·—	„	5·00
guzików jedwabnych	300·—	„	4·00
zwykłych szczotek gotowych	8·—	„	15
drewnianych sit gotowych	8·—	„	15
papy papierowej	1·—	„	3
ordynarne „papendekle“	(wolne)	„	3
mebli z giętego drzewa	5·—	„	15
ornamenty do budowy z terrakoty	·50	„	3
porcelany białej	5.—	„	7
„ kolorowanej, pomalowanej	10·—	„	15 itd.

Już z przytoczonych pozycyj cłowych wynika że życie majętnych rolników w miarę wzrostu ich dochodów wskutek zniżenia ceł ze strony Niemiec na produkta rolnicze, zmniejszy ich wydatki wskutek niskich ceł ze strony Austrji na wyroby przemysłowe niemieckie.

Korespondencye i informacye.

Zapytania. Czyli żeniaczki dla c. k. Straży skarbowej już lub kiedy będą załatwione?

Czy ma Nadkomisarz prawo ściągania pieniędzy od dłużnika a nim jest nadstrażnik lub strażnik? czy nie?

Odpowiedzi. „Spragnionego“ odseła się do kroniki tego numeru.

Nietylko Nadkomisarz, lecz i niższa ranga przełożonego, ma prawo zarządzić ściągnięcie od dłużnika pieniędzy, jeżeli ten dług zaciągnięty został honorowo po wstąpieniu do korpusu; wyjątki stanowią wypadki pretensyjne które wynikły z powodu niedotrzymania warunków i t. p. przez dostawców, rzemieślników lub niepogodzenia się; natenczas pożądanem jest wyjaśnienie przed Sądem i orzeczenie.

KRONIKA.

Personalia: J. C. Kr. Mość raczył zamianować dra Bilińskiego posła do Rady państwa Prezydentem Koleji państwowych Cislitawii, w miejsce spensjonowanego P. Czedika.

JE. Pan Minister skarbu poruczył: *a*) Naczelnictwo pow. Dyrekcji skarbu w Kołomyji, Radcy skarbowemu Franciszkowi Miśkiewiczowi, przenosząc go w tym charakterze ze Sanoka. *b*) Naczelnictwo pow. Dyrekcji skarbu w Sanoku Radcy skarbowemu Teofilowi Macielińskiemu, zaś *c*) Naczelnictwo pow. Dyrekcji skarbu w Przemyślu, Radcy skarbowemu Julianowi Nestorowiczowi. *d*) Naczelnictwo Urzędu wymiaru należytości lwowsk ego okręgu, Radcy skarbu Karolowi Jarosiewiczowi. *e*) Nadradców skarbowych Juliana Zubrzyckiego i dr. Tymińskiego zamianował Superrewidentami w kr. Dyr. skarbu. *f*) Nadradcę skarbu Jabłonowskiego Romana referentem Departamentu administr. nr. VIII. *g*) Radcę Gustawa Neumanna, referentem Dep. I. *h*) Radcę skarb. Józefa Chaszczyńskiego referentem Depart. administr. nr. V.

Zmiany pp. urzędników skarbowych w pow. Dyrekcji we Lwowie. Nadkomisarz Adolf Herbert do Przemyśla, natomiast nadkomisarz Adam Pożakowski z Przemyśla, nadkom Stefan Kulmatycki z Brodów, objął Naczelnictwo Urzędu wymiaru należytości dla Lwowa miasto, Komisarz Herzer, z kr. Dyrekcji skarbu.

Ministerstwo skarbu zamianowało poborcę podatkowego Jana Grodeckiego, kontrolorem głównego. Urzędu podatkowego. Wys. krajowa Dyrekcja skarbu zamianowała kontrolora Kornela Marcielińskiego poborcą podatkowym, zaś adjunktów podatkowych Adama Stawarewicza i Piotra Zajączkowskiego, kontrolorami podatkowymi. *(C. d.* n.)

Wyż. Sąd krajowy we Lwowie zamianował praktykanta sądowego dra Franciszka Ochęduszkę (były współtowarzysz w korpusie c. k. Straży skarbu) auskultantem sądowym.

Wysoka kraj. Dyrekcja skarbu raczyła udzielić pozwolenia do zawarcia ślubu małżeńskiego następującym nadstrażnikom skarbu: Barycz Ludwik, Kraków, Bogda Józef, Kraków, Doering Jan Kraków, Gugenberger Klemens, Rzeszów, Kopera Karol Nowy Sącz, Jurewicz August Przemyśl, Lenger Franciszek Brody, Zygmunt Antoni Kochanowski Tarnopol, Tetich Ignacy Tarnopol, Lam Emil, Ochanowicz Walery, Kurowski Edward i Studzieniecki Karol Kołomyja. (Okręgi skarbowe Tarnów, Sambor i Nowy Sącz nie nadesłały dotychczas wykazów zatem może i więcej otrzymało pozwolenia?) Dodatkowo Napiórkowski, Lwów. *(C. d. n.)*

Zmiany.

Powiat skarbowy Tarnów.

Nadstrażnicy. Brzyk Adolf do Brzeska, Bieniek Franciszek do Rożniat., Drobisz Wojciech do Brodzkiego powiatu. Hardecki Władysław do Przemyskiego powiatu; Jakl Kazimierz do Mielca Kicia Bogumił do Czhowa na kierownika oddz. Kowacz Gustaw z Przemyskiego do Dąbrowy. Kowanetz Franciszek Uście solne, kierow. oddz. Kozaczka Tomasz Czchów. Kukulski Józef Uście jezuickie, Lewkowicz Bazyli Sassów. Maciejowski Tomasz Borusowa, Mojseowicz Stanisław Tuchów, Mróz Wojciech Dąbrowa, Piekarski Wojciech Zakliczyn, Podlasek Marek Wola przemykowska, Podobiński Antoni Tarnów, Ryba Władysław Ryniewicz, Józef z Brodzkiego do Niepołomic, Skalski Feliks Otałęż, Skoczek Wincenty Uście jezuickie, Strykier Wacław Czermin, Starkiewicz Stanisław Tuszów kier. oddz. Terlecki Mieczysław Czermin, Tobiarczyk Wincenty Bochnia, Toruń Franciszek Sassów. Wąż Stanisław Uście jezuickie, kier. oddz., Zbylut Jakób Tuszów

Strażnicy. Bielecki Edmund Brzesko, Dębicki Józef. Borusowa, Dutkiewicz Henryk Bochnia, Gorski Tomasz Bochnia, Górski Stanisław Rożniaty, Gutowski Antoni Otałęż, Kosztele-

wicz Stanisław, Pilzno, Kłak Jan Rożniaty, Krupka Władysław Rożniaty. Kugler Józef Dąbrowa, Łysiak Michał Brzostek, Pikós Jan Zassów, Schantroch Michał, Wola przemykowska, Schlosser August Bochnia, Siatka Jan z Kołomyjskiego do Borusowy, Skorupka Jan Wola przemykowska, Starostka Stanisław Otałęż, Szeligiewicz Wojciech Borusowa, Weigel Jan Radłów, Wilga Władysław ze Stanisławowskiego do Niepołomic, Wnorowski Tadeusz Pilzno, Woźniacki Stanisław Uście jezuickie, Wydląka Bartłomiej Brzesko, Zaborowski Jan Dąbrowa, Zdrażilek Hugo Bochnia, Zaroffe Jan Tuszów, Zygmunt Józef Uście jezuickie.

Złożyli egzamina na nadstrażników. Strażnik Locher Henryk, Rydarowski Roman i Zdrażilek Hugo. Na **respicienta** nadstr. Mikoszewski Wacław.

Uwolnieni ze służby strażnicy. Gruszyński Mieczysław, i Wajdowicz Władysław.

Nowo przyjęci. Przewoźniczek Jan Przesław, Wąs Józef Brzostek.

Powiat skarbowy Tarnów.
Kierownictwo Sekcyi granicznej Brzesko.

a) Nadstr. Skalski Feliks z Bochni do Otałęży dnia 19/2. 1891.
„ Tobiarczyk Wincenty z Niepołomic do Bochni 16/10. 1891.
„ Jakl Kazimierz z Bochni do Mielca 2/10. 1891.
„ Brzyk Adolf z Czhowa do Brzeska 17/7. 1891.
„ Kozaczka Tomasz z Brzeska do Czhowa 20/7. 1891.
„ Mojseowicz Stanisław z Brzeska do Tuchowa 26/7. 1891.
„ Skoczek Wincenty z Brzeska do Uścia jezuickiego 21/11. 1891.
„ Drobisz Wojciech z Niepołomic do Brodzkiej Dyrekcyi skarb.
„ Mróz Wojciech z Niepołomic do Dąbrowy 13/8. 1891
„ Podlasek Marek z Rożniat do Woli Przemykowskiej 13/9. 1891.
„ Bieniek Franciszek z Radłowa do Rożniat 3/10. 1891.
„ Ryba Władysław z Uścia jezuickiego do Radłowa 21/11. 1891.
„ Kicia Bogumił z Uścia solnego Czchowa 21/8. 1891.
„ Piekarski Wojciech z Czchowa do Zakliszyna 19/8. 1891.
„ Misiąg Antoni z Dąbrowy do Mielca 13/8 1891.
„ Terlecki Mieczysław z Borusowy do Czermina 19/10. 1891.
„ Kowarż Gustaw z Dyrekcji przemyskiej do Dąbrowy.
„ Starkiewicz Stanisław z Uścia jezuickiogo do Tuszowa 24/11. 1891.
„ Waż Stanisław z Tuszowa do Uścia jezuickiego 23/11. 1891.
„ Kukulski Józef z Otałęży do Uścia jezuickiego 22/11. 1891.
„ Kowanetz Franciszek z Mielca do Uścia solnego 13/8. 1891.
„ Zbylut Jakób z Mielca do Tuszowa 16/9. 1891.

b) strażnicy Schlosser August z Przecławia do Bochni 8/9. 1891.
„ Zdrażilek Hugo z Niepołomic do Bochni 12/8. 1891.
„ Wnorowski Tadeusz z Bochni do Pilzna 16/9 1891.
„ Wilga Władysław z Dyrekcyi Stanisławowskiej do Niepołomic 19/11. 1891.
„ Górski Tomasz z Otałęży do Bochni 17/11. 1891.
„ Weigel Jan z Zakliczyna do Radłowa 17/10. 1891.
„ Zaborowski Jan z Radłowa do Dąbrowy 17/8. 1891.
„ Wygląka Bartłomiej z Brzostku do Brzeska 18/11. 1891.
„ Kłak Jan z Woli przemykowskiej do Rożniat 23/11. 1891.
„ Gutowski Antoni z Dąbrowy do Otałęży 6/11. 1891.
„ Kugler Józef z Uścia jezuickiego do Dąbrowy 11/10. 1891.
„ Zygmunt Józef z Szczecina do Uścia jezuickiego 10/10. 1891.
„ Górski Stanisław z Szczucina do Rożniat 26/11. 1891.
„ Łysiak Michał z Uścia jezuickiego do Brzostku 20/11. 1894.
„ Zaroffe Jan z Czermina do Tuszowa 20/11. 1891.
„ Kasztelewicz Stanlsław z Otałęży do Pilzna 16/9. 1891.
„ Bielecki Edmund z Mielca do Brzeska 18/7. 1891.
„ Schantroch Michał z Rożniat do Woli przemykowskiej 1/12. 1891.
„ Krupka Stanisław z Tuszowa do Rożniat 17/9. 1891.

Powiat skarbowy: Rzeszów. Respecjenci. Konstanty Papiak z Tarnobrzegu do Dębicy, resp. Edmund Wyszyński z Nadbrzezia do Koziarni. Resp Piotr Jaksmaniecki z Dębicy do Nadbrzezia. Nadstr. Stanisław Ringenberg z Rzeszowa do cukrowni w Sędziszowie, tudzizż strażn. Jędrzej Konkol. Nadstr. Piziak Karol przeniesiony do Kolbuszowy z Sędziszowa miasta. Nadstr. Wojciech Wójcik przeniesiony z Błażowej do Kolbuszowy a strażn. Michał Kornieck z Rzeczycy długiej do Błażowej.

W okręgu Sekcji granicznej Nisko-Rozwadów. Nadstrażnicy: Bedronek Mikoł * do Brzózy, Gugenberger Klemens * do Mostków, Guzek Jędrzej, kierownikiem w Łążku, Kasztelewicz Wincenty * do Niska, Kawka Michał, do Niska, Kremer Wincenty, do Leżajska, Ludwik Konstanty, do Rozwodowa, przydzielony Sekcji Maciurak Jan, do Baranowa, Marut Jan * do Tarnobrzegu, Mikołajczyk Józef do Rzeczycy dług. Mostowy Maks * do Domostawy, Oszczypek Teodor, do Nadbrzezia i przydzielony tam. Urzęd. cł. Pawól Wojciech. do Rozwodowa, Pisarek Bartł. do Chwałowic, Samel Jan * do Bzyskowoli, Siegel Józef, * do Rzeczycy dług. Szpila Jakób do Koziarni, Theobald Jakób, do Radomyśla, Wraga Matus. do Ulanowa, Ziobro Józef, * do Golców.

Strażnicy: Barko Jan, do Rzeczycy dług., Binduga Stanisław, do Mostków. Cag Konstanty do Ulanowa, Derdalewicz Marjan, do Łążku, Foryś Michał do Jastrzębca. Jasiński Leficyn Sas, do Koryłówki, Kachlik Jan, do Mostków. Kollmer nowoprzyj. Tarnobrzeg, Kurowski Aleksander, do Rzeczycy dłu., Kwasucki Jan, mylnie wykazany w stanie osobowym nadstrażników, Krzywko Ignacy, do Domostawy, Leśniowski Władysław, do Koryłówki, Łabecki Zdzisław, do Rzeczycy długiej. Pisarek Wojciech do Brzyskowoli, Reichert Serwacy, do Brzózy, Stępień Teofil, do Nadbrzezia Sterne do Koziarni nowo przyj., Theobald Walenty do Baranowa, Vogelsang Teofil do Koziarni, Turzański, do Jastrzębca nowo przyjęty, Wiedal Jan do Brzyskowoli.

Powiat skarbowy Sanok. Rezp. Feliks Wilczkiewicz z rafinerji w Niegłowicach do Krosna. resp. Franciszek Łodwiński z Krosna do Dukli, resp. Antoni Łobos z Dukli do Krosna, a po 3 miesiącach do Brzozowa, nadstr. Adolf Lubaczewski i Franciszek Koś z Liska, pierwszy do Rymanowa,

a drugi do raf. Chorkówki, nadstr. Konstanty Kudelka z Dynowa do Krosna. Nadstr. Władysław Litarowicz z Rymanowa do rafinerji w Niegłowicach. Nadstr. Dr. Franciszek Ochęduszko na własną prośbę uwolniony, otrzymał miejsce praktykanta przy Sądzie obwodowym w Sanoku.

Powiat Samborski.

Nadstrażnicy: Baczyński Józef do Rudek, Burda Franciszek do Skolego, Czajkowski Grzegorz do Skolego, Friedel Adolf do Wysocka wyżnego Łemech Jan do Rudek, Magórski Andrzej do Wysocka wyżnego, Magórski Józef do Turki Merunowicz Józef do Drohobycza a ztąd do Stryja, Niemiec Maciej do Rudek, Pawlik Józef do Stryja, Schuhart Władysław do Sambora, Sklenarz Franciszek do Drohobyeza, Swoboda Antoni do Horodyszcza.

Strażnicy. Grąbczewski Józef do Sambora, Langner Edmund do Drohobycza, Ruebenbauer Konstanty do Bylic.

Zapomogi otrzymali. Nadkomisarz Andrzej Flunt 50 złr. Komisarze: Chyżewski Ferdynand 50 złr., Lam Władysław 50 złr., Deblesem 50 złr., Wilner Józef 50 złr., Ways Władysław 50 złr., Hausner Henryk 50 złr., Kustron Jan 50 złr., Maksymczuk Andrzej 50 złr., Huber Maksymilian 50 złr.

Samoistni Nadzorcy: Siara Władysław 35 złr., Marjan Kwaśniewski 40 złr., Strzetelski Fulgent 35 złr., Grabowiecki Emanuel 40 złr.

Respicjenci: Chodziński Jan 20 złr., Farkas Jan 30 złr., Jakubowski Stanisław 30 złr., Kulczyński Kazimierz 30 złr., Kozieradzki Szczepan 30 złr., Leitner Maksymilian 20 złr., Łodwiński Franciszek 25 złr., Müller Hipolit 30 złr. i Ziarko Józef 25 złr.

Nadstrażnicy; Fouchs Franciszek 25 złr., Kucharski Stanisław 20 złr., Klimecki Edmund 25 złr., Łękawski Jan 20 złr., Michalewski Karol 20 złr., Nadziakiewicz Gustaw 25 złr., Podoliński Antoni 20 złr., Szymański Józef 25 złr., Topiłko Franciszek 25 złr. i Zołnierczyk Maciej 20 złr.

Promocje: Na nadstrażn. Bator Jan, Struc Ksawery, Michalski Eugeniusz, Józef Jeleń, Józef Dobrucki, Jan Konarski, Jan Haraszczak, Czapliński Wincenty i Józef Stelczyk.

Strażnik Grąbczewski Józef, Langner Edmund Mościński Jan, Pełciński Aleksander Ryczny Alojzy i Dudycz Jan.

Nowoprzyjęci: Tadeusz Wangura, Brody. Piotr Bocheński i Antoni Skliwa, Kołomyja. Leopold Kleban i Franciszek Gosławski Sambor. Stanisław Gardecki, Franciszek Maryan Szczepankiewicz i Michał Wirściuk, Stanisławów. Piot-Przedrzymirski, Jan Smiechowski, Mikołaj Maślanka i Kazimierz Kamiński, Tarnopol. *Tarnów wewn. kr.* Przewoźniczek Jan, Przecław. Józef Wasyl Brzostek. *Sekc. okręg.* Brzesko Jan Batko, Bochnia. Jan Kowalski, Niepołomice. Wiktor Bielecki, Szczucin. Mirosław Strowski i Władysław Myciński, Borusowa-Nisko *Sek. okręg.* Bronisław Eckert, Brzoza. Franciszek Eckert, Koziarnia. Misiewicz Stanisław, Jastrzębiec. Richter Jan, Łążek. Sterne, Koziarnia i Turzański, Jastrzębiec Marjan Kazimierz Seńkowski, Prawdzic. Jan Mimicki i Alojzy Skliwa, Kołomyja. Strażnik Ludwik Maruszczak z rzeszowskiego do Kamionki Strumił. Strażnik Kich Józef, Sambor. pow.

Uwolnienia. Nadstr. Kornakiewicz Jan w Sierosławicach; Nadstr. Szafrański Gustaw w Niepołomicach. Nadstr. Ochęduszko Franciszek, do prakt. sąd. Strażn. Gruszczyński Mieczysław, Wajdowicz Władysław, Janus Jan, Zieliński Zdzisław, Zachaczewski Hipolit, Pechnik Adam, Brzeski Aleksander, Parankiewicz Mikołaj, Uścicki Mikołaj, Szpital Ludwik, Kotowski Franciszek, Czaban Jan, Piotrowski Antoni, Hammer Eugeniusz, Łukasiewicz Emil, Strażn. Gregorowicz Michał, Sambor.

Sprowizjonowania. Nadstrażnik Krzemiński Honorat w Mielcu.

Egzamina służbowe. Na stopień respicjenta w II. półroczu 1891 Nadstrażn. Chrusciel Ksawery, Kamiński Stanisław. Strażn. Minich Teodor i Kowalski Jerzy. Sołtys Jan, Matz Albert, Sawaryn Józef.

Przesiedlenia w korpusie do innych powiatów skarbowych. Nadstażn. Drobisz Wojciech. Brody, Ryniewicz Józef, Tarnów. Czapkiewicz, Kraków-Kołomyja. Czapliński Stanisław, Nowy Sącz. Miśkiewicz Stanisław, Stanisławów. Horodecki Władysław, Tarnopol. Szumański Bronisław, Sambor. Kowarz Gustaw, Tarnów. Wilga Władysław, Tarnów. Zawada Tomasz. Brody. Strażnik Falkowski Antoni Edward, Brody. Siatko Jan, Tarnów. Perepeliuk Jan Bazyli, Kołomyja.

Powiat skarbowy Kołomyja. Respicjent Antoni Wiśniewski do Mielnicy i Ludwik Reindl z Mielnicy do Skały. Nadstrażn. Strzyżewski Teofil z Śniatyna do Kołomyji. Straż Filipowicz z Sekcji do Kołomyji.

Emeryt i Nadkomisarz Piotrowski wybrany i urzęduje jako burmistrz miasteczka Nisko obok Rzeszowa? odkąd niewiadomo (Red.)

Zjazd ministrów skarbu wspólnej Monarchji miał się odbyć w Wiedniu w celu porozumienia się pod względem zawarcia ugody cłowej (traktatu) z Serbją.

Zamknięcie rachunków za rok 1892. Fakt, że wbrew wszelkim oczekiwaniom okazała się przy zamknięciu rachunków za rok 1890. nadwyżka w sumie 22.200000 złr. powoduje nas do zaznaczenia. że „Hoch lebe die polnische Wirthschaft".

JW. P. Wiceprezydent Mora Korytowski wyjechał dnia 3. b. m. na polowanie do Tyczyna i powrócił dnia 6. b. m. Przy tej sposobności lustrował c. k. powiatową Dyrekcję skarbu i urząd wymiaru należytości a w krótkim czasie ma się udać do Wiednia.

W dzień Nowego Roku składała c. k. Straż skarbowa w komplecie życzenia Noworoczne i Imienin Radcy skarb. Mieczysławowi Dajewskiemu a zarazem Nadinspektorowi Stanisławowi Prokopowiczowi, tudzież w powiatowej Dyrekcji skarbu, Nadradcom Moschowi i Jabłonowskiemu i Inspektorowi Bańkowskiemu, wspólnie z komisarzami Zażulińskim i Dislem.

Straż skarbowa we Lwowie w komplecie żegnała rzewnie na głównym dworcu kolejowym nadkomisarza skarbowego Adolfa Herberta, przeniesionego do Przemyśla, jako poprzedniego Swego Inspektora.

Bieżące wiadomości. Egzamina wyższe fachowe złożyli w miesiącu grudniu 1891: Nadstr. Józef Hlavaty z podatku konsumcyjnego, zaś Nadstr. Władysław Krajewski, Jan Stanisławski i Stanisław Rożycki z ustaw i przepisów cłowych i towaroznawstwa — wszyscy z dobrym postępem.

W okręgu skarbowym krakowskim zostało wiele okręgów dzierżawnych konsumcyjnych wydzierżawionych, oraz myt rządowych, przeto zaprowadzi się własny zarząd pod względem poboru i kontroli.

Oddział w Podgórzu, Nadzór Wieliczka, stan osobowy w tym oddziele, z 1. styczniem 1892. został pomnożony o 1 respicjenta, na które to miejsce przesiedlony został respicjent Jan Chodziński z Chrzanowa.

Browar Penziasa przy ul. Gródeckiej we Lwowie nabył Bank kredytowy, posiadający już browar w Lesienicach.

W kołach decydujących utrzymuje się pogłoska, że stan c. k. respicjentów dla Galicji ma być pomnożony.

Konkurs na posadę Nadkomisarza, ewentualnie Komisarza straży skarb. jest rozpisany z terminem do 10. b. m.

Nadspodziewaną lustracyę oddziału c. k. Straży skarbu odbył p. inspektor straży skarbu z Przemyśla w oddziele w Lubaczowie a to w sam dzień Bożego Narodzenia przed południem.

Nadzwyczajna energja służbowa Pewien Komisarz c. k. Straży skarbowej na Bukowinie przytrzymał w Nowosielicy 5. druciarzy galicyjskich z kawałkami słoniny ros. pochodzenia, pomimo, że Urząd cłowy ekspedjował je jako środek żywności w podróży w ilości nieprzewyższającej potrzebę i wolnym od cła uznał?!

Kontrabandy. Komisja kontrolna skarbowa spisała opis czynu w browarze Penziasa, z powodu zastania w kotle gorącej wody o 40° B. pomimo, że palowisko było opieczętowane.

Oddział w Szyłach pow. skarb. Tarnopol przytrzymał w ciągu roku 1891, 333 Klg. 295 gr. tytoniu ros. w liściach.

Przy oddawaniu prawa poboru pod. kons. a względnie odbieraniu w pewnym okręgu dzierż. uczynili ustępujący dzierżawcy *atak* na całą komisję i nowemu dzierżawcy skórę wygarbowali — dość namacalnie.

Szybka wiadomość. Czasopismo „Zollämter und Finanzwache Zeitung" ogłasza dopiero teraz skontrabandowanie 40 sztuk wołów na Bukowinie w sierpniu 1890 przez c. k. Straż skarbową.

Pojedynek. W 2. połowie grudnia 1891 odbył się pojedynek na rewolwery, poczem na szable pomiędzy ministrem honwedów Fejerwarym a posłem Ugronem, po odbyciu którego Ugronowi naruszona została ręka w łopatce. Czasopismo humorystyczne „Kikeriki" umieściło na pierwszej swej stronicy ten wypadek, charakteryzując osoby po odbytym pojedynku a zarazem posła Wrabtza, jako reflektanta Ungrona, który przedstawia mu, że takie sprawy honorowe u nich — przed Świetnym c. k. Sądem załatwiają, a ręce nienaruszone pozostają?

Wyraz starożytny a dziękczynny: Między anegdotkami czeskich piwowarów jest umieszczony także ustęp „Bababier" odnoszący się do zaprowadzenia napoju „piwa" i sposobu wyrobu. Pewien piwowar, nazwiskiem Jericek opowiada, że w dawnym skarbie przemyskim miała jakaś stara kobieta przy ważeniu piwa przez przypadek wpaść i ugotować się w kotle, więc wszyscy piwowarzy pozostnwiając ten wypadek i tę kobietę w swej pamięci dziękczynnej i dotychczas jeszcze zauważać można w ich pamiętnikach wyraz „Bababier" co oznaczać ma tę ilość piwa wyprodukowanego, która piwowarowi jako udział przy każdej warce od Zarządu dóbr jako bene przypada. (Przyp. Red.) Pewnie, że natenczas więcej brzeczki miał, gdy baba się ugotowała?

Z prowincji otrzymujemy następujące uwagi: „W *Kurjerze Lwowskim* umieszczono niedawno artykuł o losie urzędników skarbowych, zapominając zupełnie o sługach ck. straży skarbowej, a to na dół od respicjenta aż do strażnika. Wychodząc z zasady, że co dla jednych dobrze, tem lepsze może być dla drugich, wartoby poruszyć przy obecnej drożyźnie los sług skarbowych, tych istot pożałowania godnych, pędzących żywot, a właściwie wegetujących na rozmaitych oddziałach granicznych. Artykuł *Kurjera Lwowskiego* zupełnie nie mija się z prawdą.

Nekrologia. W Kołomyji zmarł 19 12. 1891 Nadkomisarz skarbowy Roman Czyżewicz w 59. roku życia.

W Chrzanowie zmarł dr. Teodor Juliusz Pawlas, lekarz powiatowy syn byłego zarządcy lasu w dobrach „Mokrzyszów" pow. tarnobrzeskiego, a znana osobistość wielu Pp. fuukcjonarjuszom c. k. Straży skarbu jako człowiek uprzejmy, przystępny i dobroduszny. Cześć Jego pamięci!

W Samborze zmarł dnia 3. b. m. Rudolf Gubatta, emeryt c. k. Starosta w 69. roku życia, znany jako prawy przełożony i obywatel.

Samobójstwo. Dnia 17. grudnia 1891 odebrał sobie życie w lesie skałackim w Mysłowie stacjonowany c. k. strażnik skarbu Julian Makarewicz. Powodem samobójstwa miało być zboczenie umysłu.

Wypadek. W oddziele w Tarnobrzegu po spożytej wspólnej wilji, zabawkę rozpoczęło dwóch funkcjonarjuszy c. k. Straży skarbu z dubeltówką okazując jeden drugiemu jak się ładuje i strzela. W tej chwili wypalił elew z dubeltówki do stojącego naprzeciw informatora w osobie Blajera Władysława c. k. nadstrażnika tak nieszczęśliwie, że w 52 godzinach ducha wyzionął. Nie dzieciństwo?

Spensjonowanie. Dyrektor poczt i telegrafów p. Schiffner z powodu przeniesienia w stan spoczynku, oddaje urzędowanie następcy, nowo zamianowanemu p. Janowi Seferowiczowi Radcy dworu.

Przykład. Były jeneralny szef kol. państ. br. Czedik z chwilą ustąpienia złożył 20.000 złr. w celu założenia funduszu dla inwalidów kolejowych, popadłych z własnej winy w nieszczęście.

Śmieszność. Pewien urzędnik koleji państwowej zarzucił wydawcy „Rocznika", że przy zestawieniu dat statystycznych ludności w Austro-Węgrzech, podał wygorowaną cyfrę narodowości madjarskiej, a to zapewne z tego powodu, że otrzymał odpowiedną sumkę z Budapesztu jako „porękawiczne".

A wszakże wydawca podawał daty według urzędowych obliczeń, To wystarczy!

Respicjenci: Wilhelm Wiga Roman Curkowski zawarli śluby małżeńskie.

Skrzynka Redakcji.

W. P. D. w P. Proszę Redakcji za złe nie brać, że nieco nabrano, bowiem nas naruszał osobiście.

Wszelkim Panom niesprzyjającym temu wydawnictwu. Proszę się nie martwić, bo przysłowie mówi: U m.... taka dusza, chociaż.... to się rusza.

Oddz. P. i K. Bez względu każdy Nadzór i Oddział jeden egzemplarz otrzymał, więc może na poczcie zalega.

T. K. w U. To jest rzecz prywatna, a czasu brak na coś podobnego.

Sz. Bl. w L. Tego rodzaju zawiadomienie, koszta za sobą pociąga.

I Kd. w P. W każdym względzie możesz się Pan udawać do Redakcji bez obawy.

W. G. w Sz. i innym Panom na żądanie nie wysłaliśmy, bowiem po cóż dwukrotnie przesełać? załączamy zarazem 1. numer. Co do zamykania marką pocztową, to zawsze nastąpi a z zasady wynika, ażeby ten N... nieczytał... co nie.... (sic.)

W. D. w U. otrzymasz Pan szersze opracowanie, czyli zkonceptowanie podania pod kopertą.

N. w B. Życzeniem naszem było już w pierwszym numerze to uczynić, lecz nie mieliśmy fotografii a więc w 3. numerze.

A. M. w J. W następnych numerach na zapytania, odpowiedź, bowiem już brak czasu.

Panu N. K. w S Śmiemy się zapytać: Co się dzieje z kwestją wypowiedzenia Armingowi do 28. grudnia 1891. Pytamy gdzie? i jakiego rodzaju ustawa przymusza płacić w razie niewypowiedzenia prenumeraty? To druga byłaby pańszczyzna!!!

G. W. w S. Wykaz otrzymano, a to wypowiedziano tylko dla profanacji.

Wł. N. Czemuż nie dasz znaku życia o sobie, gdzie i co z kwotą 3 złr. robić.

Na żądanie Pp. z K. donosi że w Redakcji zalega 8. sztuk „rocznika". po cenie 60 ct. Na żądanie wysełą.

Chyrów w Styczniu

Z żalem żegnali dnia 10. stycznia b. r. członkowie Straży skarbowej byłego kierownika tutejszego Nadzoru WP. Komisarza Augusta Feixa, przeniesionego na nowe stanowisko służbowe do Drohobycza.

Ostry — jako przełożony, jednak sprawiedliwy, przyświecając najpiękniejszym przykładem wytrwałej i pełnej poświęcenia pracy dla dobra służby, uzyskał WP. Komisarz, jednocząc po mistrzowsku wrodzone Mu zalety serca i umysłu z przykremi nieraz powinnościami zawodu, nietylko wysoki szacunek, ale i miłość swoich podwładnych; to też poważny i uroczysty nastrój obecnych w chwili pożegnania, był wymownym wyrazem tych uczuć.

Wydawca „*Pomocnika do nauki służbowej ck. Straży skarbowej*“ prosi nas o umieszczenie następującej odezwy:

„Z powodu śmierci właścicielki drukarni w Tarnopolu, zaszła zmiana w zarządzie tej drukarni, która poprzednio wyrównania wszelkich zaległości za poprzedzająee zeszyty „Pomocnika“ żąda, nim dalszy ciąg nakładu naszego dzieła rozpocznie. Ażeby więc zapobiedz nieprzyjemnej przerwie w nakładzie, lub — co Boże broń — zupełnemu zaprzestaniu ukończenia tak ważnego dla galicyjskiej c. k. Straży skarbowej podręcznika w chwili, gdzie mają wejść pod prasę między innymi przedmiotami, tak ważne działy jak: Pouczenie do używania sacharometru normalnego — Instrukcja do przedobliczenia wydatku alkoholu z różnych zacierów z tablicami „Habicha“ — Instrukcja do sprostowania podań alkoholometru z tablicami redukcyjnemi I, II, III, — nareszcie tabelaryczne zestawienie wszystkich przestępstw dochodowych i odnoszących się do tychże kar, — nie mając żadnych własnych funduszów, upraszam wszystkich pp. prenumeratorów „Pomocnika“, którzy pozostają w restancji z należytością prenumeracyjną za kilka lub kilkanaście nawet zeszytów, o jak najrychlejsze wyrównanie zaległości. — Tarnopol w styczniu 1892 roku. Z poważaniem

Ludwik Tertil, wydawca.

Sprostowania do poprzedniego numeru.

Personalia. Mylna pogłoska krążyła we Lwowie, że P. Nadradca Dorożewski ma objąć naczelnictwo c. k. pow. Dyrekcyi skarbu w Kołomyi; obecnie zaś twierdzą, że P. Radca Miszkiewicz ze Sanoka. w drodze prośby stara się o przeniesienie go do Kołomyi.

Browar w Nowym Targu. Kierownictwo ruchu nie objął piwowar p. Fritz Spalek, lecz p. Józef Cejka.

Browar w Lesienicach pow. Lwów. Kierownictwo objął p. Fritz Spalek.

Przeniesienia. Ten ustęp miał służyć za nagłówek dla innych przeniesień i nieumieszczony został ponad ustęp *Powiat skarbowy Lwów*.

Zapomogi. Nie Kazimierz Uszyński, lecz Komisarz, a nadstrażn. Lisiewicz 40 złr. jako renumerację.

Zawiadomienia.

C. k. nadstrażnik stacjonowany we Lwowie uprasza P. T. kolegów w powiecie samborskim, przemyskim lub rzeszowskim, mających chęć zamiany, do zgłoszenia się w tym celu do Redakcji Dwutygodnika pod literą R. S.

C. k. Nadstrażnik skarbowy, zawiadamia swych Pp. Kolegów, iż życzy sobie zamianę stanowiska na własne koszta z sanockiego do rzeszowskiego powiatu skarbowego. Zgłoszenia przyjmuje Redakcja pod W. S.

C. k. Strażnik skarbowy stacjonowany w samborskim powiecie, zaprasza swych Kolegów z kołomyjskiego powiatu do zamiany. Zgłoszenia przyjmuje Redakcja pod literą A. M.

Z powodu zaprowadzenia od 1. lutego b. r. odrębnego lokalu dla Redakcji i Administracji, uprzedza się Pp. funkcjonarjuszów Korpusu, że każdy kandydat udający się do Lwowa w celu złożenia egzaminu wyższego z podatku konsum. znajdzie umieszczenie, a nadto osiągnie informację wszelką; na życzenie i przygotowywany do tego egzaminu być może. *Redakcja*

Także na życzenie Pp. Funkcjonarjuszy Korpusu załatwiać się będzie wszelkie zakupna i przesyłki towarów żądanych za pobraniem pocztowem i wynagrodzeniem posługacza.

Austrjackie losy Czerwonego Krzyża. W ciągnieniu z d. 2. stycznia rb. wygrał nr. 2711 serja 35 złr. 50.000; nr. 5951 sr. 45 złr. 1000; po 500 złr. wygrały: nr. 1825 sr. 47. nr. 6843 sr. 49. nr. 8016 sr. 19; po 100 złr. wygrały: nr. 9 sr. 3155, nr. 22 sr. 3245, nr. 42 sr. 4006, nr. 18 sr. 5330, nr. 50 sr. 7144, nr. 44 sr. 7601, nr. 38 sr. 9122, nr. 8 sr. 9572, nr. 42 sr. 10415; po 50 złr. wygrały: nr. 46 sr. 1147, nr. 5 sr. 6578, nr. 25 sr. 7144, nr. 37 sr. 7401, nr. 3 sr. 7481, nr. 11 sr. 10612, nr. 8 sr. 10793.

W ciągnieniu amortyzacyjnem wylosowano następujących 10 seryj: 2118, 2533, 4208, 5042, 6214, 6340, 7682, 7829, 10324, 10505.

W tych 10 serjach zawartych 500 losów, wypłaca się począwszy od 5 stycznia 1892 r. po 12 złr.

☞ *Numer drugi rozsyła się i tym Świetnym Nadzorom i Oddziałom, które dotychczas jeszcze niezaprenumerowały, na rachunek funduszu żelaznego. Nr. 3. wysłany zostanie tylko tym abonentom, którzy przedpłatę uiścili. Uprasza się tedy o pospiech w przysłaniu prenumeraty. Numera I. i II. są w zapasie w administracji.* ☜

Wydawca i odpowiedzialny redaktor ZDZISŁAW PRZYBYLSKI. Z drukarni Szczęsnego Bednarskiego we Lwowie, Rynek, 9.